

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, w dniu 11 maja 2023 r.,  
w sprawie **T.Ł.**  
skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. i in.  
kasacji wniesionej przez obrońcę  
od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku  
z dnia 22 kwietnia 2022 r., sygn. akt V Ka 534/22,  
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni  
z dnia 14 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 359/21,

### **p o s t a n o w i ł**

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu – adw. K. O. Kancelaria Adwokacka w G. - kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złotych osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

## UZASADNIENIE

T.Ł. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 5 czerwca 2020 r. w G. z pomieszczenia warsztatu samochodowego firmy „A.” przy ul. [...] dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci komputera diagnostycznego S., powodując straty w wysokości 3.000 zł na szkodę firmy A. w G. przy ul. [...]1 czym czynu tego dopuścił się w

warunkach powrotu do przestępstwa, tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. w dniu 8 października 2020 r. w R. przy ul. [...] podczas legitymowania przez funkcjonariuszy Policji [...] posłużył się dokumentem stwierdzającym tożsamość, tj. dowodem osobistym [...], przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. o przestępstwo z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. w dniu 27 września 2020 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził K.S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 2.200 zł stanowiących zapłatę za kupno samochodu marki V. o początkowych numerach rej. [...] za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru sprzedaży przedmiotowego samochodu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. w nieustalonym czasie, jednak nie później niż do dnia 8 października 2020 r. w R.1 podrobił podpis M.K. na umowie kupna -sprzedaży samochodu osobowego marki S. o nr rej. [...] zawartej w dniu 3 października 2020 r. pomiędzy S.U. a M.K., tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2021 r. o sygn. akt: 11 K 359/21 Sąd Rejonowy w Gdyni, II Wydział Karny:

1. oskarżonego T.Ł. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, że dopuścił się go przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od dnia 19 lutego 2015 r. do 23 lipca 2018 r. części kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 czerwca 2014r. w sprawie XIV K [...] łączącym kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone m.in. wyrokami Sądu Rejonowego w G.1 z dnia 10 października 2011 r. w sprawie IX K [...] i z dnia 6 września 2011 r. w sprawie IX K [...]1 za przestępstwa podobne, w tym z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 278 § 1 k.k. zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności,

2. oskarżonego T.Ł. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, że dopuścił się go przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od dnia 19 lutego 2015 r. do 23 lipca 2018 r. części kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 czerwca 2014r. w sprawie XIV K [...] łączącym kary jednostkowe pozbawienia wolności: orzeczone m.in. wyrokami Sądu Rejonowego w G.1 z dnia 10 października 2011 r. w sprawie IX K [...] i z dnia 6 września 2011 r. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 275 § 1 k.k. zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 275 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. oskarżonego T.Ł. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, że dopuścił się go przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od dnia 19 lutego 2015 r. do 23 lipca 2018 r. części kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 czerwca 2014 r. w sprawie XIV K [...] łączącym kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone m.in. wyrokami Sądu Rejonowego w G.1 z dnia 10 października 2011 r. w sprawie IX K [...] i z dnia 6 września 2011 r. w sprawie IX K [...]1 orzeczonymi za przestępstwa podobne w tym z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 286 § 1 k.k. zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności,

4. oskarżonego T.Ł. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, że dopuścił się go przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od dnia 19 lutego 2015r. do 23 lipca 2018r. części kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 czerwca 2014r. w sprawie XIV K. [...] łączącym kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone m.in. wyrokami Sądu Rejonowego w G.1 z dnia 10 października 2011 r. w sprawie IX K [...] i z dnia 6 września 2011 r. w sprawie IX K [...]1 orzeczonymi za przestępstwa podobne w tym z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.

297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 270 § 1 k.k. zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 270 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

5. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego w punktach od I do IV wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

6. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody na rzecz A.G. w kwocie 3000 zł (trzy tysiące złotych),

7. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody na rzecz K.S. w kwocie 2200 zł (dwa tysiące dwieście złotych).

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego co do winy w zakresie pkt. 3., zaś co do kary w zakresie pkt. 1, 2, 4, 5. Obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 3 poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu,

2. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 1, 2, 4, 5 poprzez wymierzenie oskarżonemu kar łagodniejszego rodzaju

Ponadto, apelację wywiódł również oskarżony, który wniósł o:

1. uniewinnienie w zakresie zarzutu z pkt. 1 aktu oskarżenia,  
2. ponowne przeprowadzenie postępowania przez Sąd I Instancji,  
3. przesłuchanie świadków, którzy nie zostali przesłuchani przez Sąd I Instancji.

Sąd Okręgowy w Gdańsku, V Wydział Kamy Odwoławczy wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2022 r., o sygn. akt: V Ka 534/22:

1. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok,  
2. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. B. kwotę 516,60 zł brutto tytułem zwrotów kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu,

3. zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Od powyższego rozstrzygnięcia kasację wywiodła obrońca oskarżonego adw. K. O. zaskarżając w całości wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z 22 kwietnia 2022 r., V Ka 534/22 na korzyść skazanego. Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. podniosła zarzuty:

1. rażącego naruszenia art. 6 k.p.k. w zw. z art. 350 § 3 k.p.k., które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, poprzez rozpoczęcie rozprawy z 29 czerwca 2021 r. przed Sądem I instancji pod nieobecność skazanego, w tym przeprowadzenie czynności dowodowych (przesłuchanie pokrzywdzonych i świadka), pomimo iż skazany złożył wniosek o jego doprowadzenie na rozprawę i został doprowadzony na rozprawę, ale w jej trakcie, już po przesłuchaniu pokrzywdzonych i świadka.

2. rażącego naruszenie art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1a k.p.k., które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, poprzez błędne uznanie, iż wniosek skazanego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków T.S., A.C. i A.S. zmierzał do niezasadnego przedłużenia postępowania sądowego pomimo że okoliczności, które miały być udowodnione za pomocą tego środka dowodowego, miały istotne znaczenie dla ustalenia, czy został w ogóle popełniony czyn zabroniony przez skazanego.

Obrońca oskarżonego wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z 22 kwietnia 2022 r., II K 359/21, w całości oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z 14 grudnia 2021 r., II K 359/21, w całości oraz przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Kasacja obrońcy jest bezzasadna w stopniu oczywistym, co skutkowało jej oddaleniem, na posiedzeniu, w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie zauważyć trzeba, że za nieporozumienie uznać należy wskazanie w jej części wstępnej zakresu zaskarżenia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku (w całości) skoro zarzuty kasacyjne i argumentacja je uzasadniająca

dotyczą w istocie jedynie czynu przypisanego skazanemu Ł. w pkt. III wyroku Sądu I instancji.

Zarzut rażącego naruszenia art. 6 k.p.k. w zw. z art. 350 § 3 k.p.k. mający wynikać z rozpoczęcia rozprawy w dniu 29 czerwca 2021 r. przed Sądem I instancji i przeprowadzenia określonych czynności dowodowych (przesłuchanie pokrzywdzonych i świadka) pod nieobecność skazanego pomimo, iż w następstwie wniosku o doprowadzenie na rozprawę został doprowadzony, tyle że w jej trakcie, tj. po przesłuchaniu pokrzywdzonych i świadka, jest zarzutem skierowanym do Sądu I instancji.

Jest przecież oczywiste, że to ewentualne uchybienie nie obciąża Sądu odwoławczego. Kasację zaś, jak wiadomo, wnosi się od prawomocnego orzeczenia Sądu odwoławczego.

Skazany na rozprawie nie podnosił potrzeby powtórzenia czynności dowodowych dokonanych pod jego nieobecność, co więcej takiej potrzeby nie widział także jego obrońca, skoro nie podnosił w tej mierze zarzutu w apelacji.

Stąd Sąd odwoławczy nie miał ani obowiązku, ani także potrzeby odnosić się do sygnalizowanego w kasacji problemu przeprowadzenia niektórych czynności dowodowych na rozprawie pierwszoinstancyjnej pod nieobecność skazanego. Tym samym nie było podstaw do stawiana w tej mierze Sądowi temu jakiegokolwiek zarzutu, tym bardziej, że nie powiązano go w kasacji ze wskazaniem na rażąca niesprawiedliwość zaskarżonego nią wyroku, tj. z art. 440 k.p.k. (wiadomo zaś, że sąd kasacyjny orzeka w granicach zaskarżenia i stawianych zarzutów o ile nie zachodzą uchybienia z art. 439 k.p.k. – jest zaś jasne, iż ewentualne naruszenie prawa do obrony o którym mowa w art. 6 k.p.k. nie należy do uchybień o charakterze bezwzględnych przyczyn odwoławczych). Niewykluczone, że obrońca skazanego (wadliwie) uznała, że naruszenie tak rozumianego prawa do obrony należy jednak do bezwzględnych przyczyn odwoławczych, na to bowiem wskazywać może brak jakiegokolwiek argumentacji w kasacji, zmierzającej do wykazania wpływu owego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji oczywistość bezzasadności tego zarzutu jawi się nadzwyczaj wyraziście.

Podobnie rzecz ma się, gdy idzie o drugi z podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Zarzut ten wskazuje na uchybienie Sądu odwoławczego mające polegać na rażącym naruszeniu art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1a k.p.k., przez uznanie, iż wniosek skazanego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków T.S., A.C. i A.S. zmierzał do niezasadnego przedłużenia postępowania sądowego pomimo że okoliczności, które miały być udowodnione za pomocą tego środka dowodowego, miały istotne znaczenie dla ustalenia, czy został w ogóle popełniony czyn zabroniony przez skazanego.

Ale także i ten zarzut skierowany jest wprost do Sądu I instancji, bowiem to ten Sąd a nie Sąd odwoławczy rozstrzygał o oddaleniu wzmiankowanych wniosków dowodowych skazanego. Został on wprowadzicie podniesiony w apelacji, lecz Sąd odwoławczy dostrzegł go i rozważył, skądinąd dość wnikliwie i przekonująco. Jeśli jednak obrońca skazanego z oceną tego zarzutu przeprowadzoną przez ten Sąd się nie zgadzał, to jego obowiązkiem było postawić w kasacji zarzut nierzetelności w zakresie kontroli odwoławczej (zarzut rażącej obrazy art. 433 § 2 k.p.k. i 457 § 3 k.p.k.). Zarzutu takiego próżno jednak szukać w kasacji. Ponownie w tym miejscu przypomnieć wypadnie, że sąd kasacyjny orzeka w granicach zaskarżenia i stawianych zarzutów, o ile nie zachodzą uchybienia z art. 435 k.p.k., 439 k.p.k. lub 455 k.p.k., tych zaś w kasacji nie zasygnalizowano.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, obciążając skazanego kosztami postępowania kasacyjnego w myśl art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

(W.B.)

[ł.n]